

Nanna Højlands 1. maj-tale

Taler

Nanna Højlund
Næstformand, Fagbevægelsens
Hovedorganisation

Dato

1. maj 2025

Sted

Aalborg

1 Kære venner!

I skulle se jer selv heroppe fra. I ser fantastiske ud!

5 1. maj i Aalborg. Det er kæmpestort for en fagforeningskvinde som mig.

På Almen Kirkegård. Lige dérovre. Der ligger Harald Brix. Han var med til at starte den danske fagbevægelse sammen med Pio og Geleff.

10 Det var i 1871.

Og Aalborg har været en stolt fagforeningsby lige siden.

Siden vores oldeforældre var børn, har fagbevægelsen kæmpet for bedre
15 rettigheder for lønmodtagerne.

Og lad mig sige jer en ting. Vi er her endnu.

Lige nu oplever lønmodtagerne en utryghed, når verden udenfor vakler.
20

Toldkrige. Trusler mod Rigsfællesskabet. Bøller i spidsen, både mod Øst og mod Vest.

Og utrygheden er dobbelt så stor, når de politiske vinde i Danmark blæser i alle
25 retninger.

Vi skal kunne passe på os selv. Selvfølgelig. Men hvem skal betale regningen?

Er det lønmodtagerne?

Nej!

Men det er der nogen, der mener.

35

Dansk Industri vil sænke selskabsskatten.

Liberal Alliance vil smadre dagpengene.

40 Cepos vil lade jer, som har arbejdet allerlængst i de hårdeste jobs, arbejde endnu længere.

Jeg bliver så vred bekymret. Bekymret for kollegaerne derude.

45 Bekymret for dét, der binder os sammen.

For man kan ikke forgylde de rigeste med den ene hånd. Og bede lønmodtagerne om at betale med den anden.

50 Det er kynisk. Det er kortsigtet. Og det er hamrende uretfærdigt.

Militær oprustning **skal** følges af social oprustning af retfærdighed.

I en usikker tid, skal vi holde fast i det allerdyrebareste, vi har her i Danmark.

55

Sammenhængskraften.

Derfor er mit budskab til jer i dag: Vi skal have en retfærdig tilbagetrækning.

60 I år skal Folketinget stemme om at hæve pensionsalderen til – hold nu fast – 70 år.

Kan pensionsalderen bare stige og stige og stige?

65 Nej.

Fire ud af fem lønmodtagere mener ikke, at de kan holde til det.

70 Det går ikke.

Det går ikke, at usikkerheden i verden får os til at spille hasard med vores fællesskab.

75 Det går ikke, at svaret på svære spørgsmål er mere usikkerhed for helt almindelige mennesker.

Bare se på beskæftigelsen. For nogle uger siden landede en ny reform.

80 En reform, vi vel og mærke har ventet på i meget lang tid.

Den kunne have været et opgør med unødvendige regler. En styrkelse af a-kasserne. Et fokus på menneskene.

85 I stedet har vi fået en spareøvelse. Et eksperiment med arbejdsløse.

Og det betyder altså endnu mindre tryghed, for dem, der står uden arbejde.

90 Og lad mig minde om, at arbejdsløse altså er en gruppe, de fleste af os tilhører på et eller andet tidspunkt i livet.

Det er ikke hverken svagt, unormalt eller forbeholdt de få, at være mellem jobs.

95 Det er faktisk sådan den danske flexicurity-model er bygget op.

Men prisen for arbejdsgivernes fleksibilitet **SKAL** være et stærkt sikkerhedsnet. Det er kernen i vores kompromis.

100 Og lad mig sige det lige ud. Det er sgu ikke sjovt at være arbejdsløs. Man kan begynde at tvivle på sine evner. Tvivle på sit værd.

Mangle sit formål.

105 Og så bliver man ofte mødt af et system, der ikke ser mennesket.

Det lyder jo godt at sige, at kommunerne er sat fri. Men når skal spares, hvad betyder det så?

110 Det er friheden til at behandle en patient – men uden medicin.

Friheden til at bygge et hus - men uden materialer.

(Friheden til at passe børn som du vil – men uden at have kollegaer.)

115

Det er kort sagt ikke godt nok.

Men når alt det er sagt.

120 Jeg kommer ikke kun med et budskab, om at verden er utryg.

Det er 1. maj og det er en dag i fællesskabets tegn. I håbets tegn.

Lad mig give et eksempel.

125

Jeg kender Leif på 70. Han er fra Sønderjylland og han har været VVS'er hele sit liv.

130 Han er egentlig pensionist, men han kan ikke forestille sig ikke at være i gang. Så han arbejder 20 timer om ugen på et bosted.

Han har en leder – der er noget yngre end ham selv. Hun havde spurgt:
Hvordan skal man lede en som dig?

135 Leif sagde: Det skal du ikke bekymre dig om – jeg er her fordi jeg har lyst.

Leif vil blive ved med at give. Fordi han kan. Og ligesom de fleste danskere, vil han grundlæggende set gerne sit arbejde.

140 Der er mange kollegaer rundt i landet, der har det som Leif. Stolte af deres fag. Ivrige efter at bidrage. Finder mening i arbejdet.

Det er også derfor, at den danske økonomi er så stærk. Fordi lønmodtagerne gerne vil.

145

Så Leif er også et forbillede.

For tryghed handler også om at kunne blive gode steder.

150

En retfærdig tilbagetrækning handler også om, at alle de, der gerne vil bidrage, får muligheden.

At man ikke hverken bliver automatisk slidt ned eller automatisk sendt hjem.

155

Det er fagbevægelsens opgave.

Tryghed på arbejdspladsen. Tryghed i arbejdslivet. Tryghed i samfundet.

160

Og vi kan gøre noget.

Til alle jer, der knokler hver dag på byggepladsen, i børnehaven og på plejehjemmet. Jer, der holder Danmark i gang. Til jer vil jeg sige:

165

Vi **skal** investere mere i arbejdsmiljøet.

Pensionsalderen **skal** stige langsommere.

Og man **skal** kunne gå fra, mens man stadig kan gå på sine ben.

170

Vi har brug for et nyt og retfærdigt nationalt kompromis.

Fællesskabet skal tilbage i højsædet.

175

I skal vide en ting: FH giver ikke op, før vi er i mål.

Kære nordjyske venner

Vi skal kæmpe for et solidarisk samfund hver eneste dag. Som danske lønmodtagere har gjort det i generationer.

180

Fortsat god kampdag!

185

Kilde

Manuskript tilsendt af taler og udgivet af Danske Taler med tilladelse fra taler.

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

1. maj-tale

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/nanna-hojlunds-1-maj-tale>

190

195

200

205

210

215

220